

mag. Dejan Kaloh
Franci Kepa
Jožef Lenart
Suzana Lep Šimenko
Tomaž Lisec
dr. Anže Logar
Žan Mahnič
Bojan Podkrajšek
Mag. Marko Pogačnik
Marijan Pobjbič
Franc Rosec
mag. Andrej Šircelj
Jože Tanko

PREDLOG ZAKONA O SPREMEMBAH ZAKONA O DOHODNINI

I. UVOD

1. OCENA STANJA IN RAZLOGI ZA SPREJEM ZAKONA

Obremenitev dela z davki (dohodnino) in prispevki v Sloveniji je ena najvišjih v državah EU in celo na svetu. To velja zlasti za delovna mesta višje in visoko usposobljenega kadra, ki ima plače, ki so povprečne oziroma nekoliko višje od povprečja. Zaradi tako visoke obremenitve dela z davki in prispevki je slovensko gospodarstvo manj konkurenčno in produktivno, saj ne more nameniti dovolj denarja za raziskave in razvoj, ki so temelj gospodarske rasti in blaginje vsake države. Visoka obremenitev dela pa seveda vpliva tudi na višjo brezposelnost. Študije Organizacije za gospodarsko sodelovanje in razvoj (OECD) dokazujejo, da je visoka obremenitev dohodkov iz dela problematična vsaj z dveh vidikov, in sicer je prvi pritisk na stroške dela in slabšanje mednarodne konkurenčnosti podjetij in s tem države, drugi pa je lahko tudi tveganje za naraščanje sive ekonomije.

Višina obremenitve dela seveda vpliva tudi na dohodek, ki ga prejme delavec. Nadomestilo, ki ga prejme za svoje delo in mu običajno pravimo plača, je na splošno njegov glavni vir dohodka in zato pomembno vpliva na njegovo zmožnost, da ta dohodek porabi in/ali prihrani. Bruto plače vključujejo socialne prispevke, ki jih plača delavec, medtem ko se neto plače izračunajo po odbitku teh prispevkov in vseh zneskov, dolgovanih državi, kot je dohodnina.

V Sloveniji je delo obdavčeno z dohodnino, nanj pa se obračunajo še prispevki za socialno varnost, ki jih plačata tako delavec kot delodajalec. Glavnino prispevkov za socialno varnost sestavljata prispevek za pokojninsko in invalidsko zavarovanje ter prispevek za zdravstveno zavarovanje. Pri izračunu, koliko davkov in prispevkov plača delavec, je seveda potrebno upoštevati skupni strošek delodajalca. Skupni strošek delodajalca dejansko predstavlja znesek, ki ga je delavec zaslužil s svojim delom in mu ga je delodajalec pripravljen izplačati. V zaslužek delavca pa se s svojo zakonsko močjo vmeša država in določi, koliko od zasluženega bo delavcu vzela v obliki prispevkov in davkov. V Sloveniji država delavcu, ki uveljavlja zgolj splošno olajšavo, v obliki prispevkov in davkov pri minimalni plači vzame okoli 60% njegove neto plače, pri povprečni plači je ta odstotek okoli 80%, pri dvakratniku povprečne plače pa država delavcu vzame kar njegovo celotno neto plačo. Pri plačah višjih od dvakratnika povprečne plače ta odstotek narašča še bolj progresivno. Ob teh dejstvih je nerazumljivo zavzemanje nekaterih za povišanje prispevnih stopenj za socialne prispevke in tudi dohodnino, saj to dejansko pomeni nižjo neto plačo delavca. Ob povišanju prispevnih stopenj oziroma dohodnine skupni stroški delodajalca oziroma zaslužek delavca ostanejo enaki, kar se spremeni je le to, da država delavcu vzame več od njegove plače. Seveda pa velja tudi obratno, torej da se delavcu zviša neto plača ob znižanju prispevkov in davkov oziroma dohodnine.

V spodnji tabeli je izračunana mesečna višina prispevkov za socialno zavarovanje, akontacija dohodnine, bruto plača, neto plača in skupni strošek delavca za delodajalca, in sicer za minimalno plačo, povprečno plačo (za mesec avgust 2018) in dvakratnik povprečne plače za delavca brez otrok, ki uveljavlja zgolj splošno olajšavo. V tabeli številka 2 pa je izračun letnega prispevka delavca za dohodnino in prispevke za pokojninsko ter zdravstveno zavarovanje.

Tabela 1: Informativni izračun mesečne plače

v EUR	minimalna plača	povprečna plača	dvakratnik povprečne plače
BRUTO PLAČA	842,79	1.669,51	3.339,02
DOHODNINA - akontacija	61,01	203,31	598,27
SOCIALNI PRISPEVKI - delavec	186,26	368,96	737,92
Prispevek za pokojninsko in invalidsko zavarovanje	130,63	258,77	517,55
Prispevek za zdravstveno zavarovanje	53,6	106,18	212,36
Prispevek za zaposlovanje	1,18	2,34	4,67
Prispevek za starševsko varstvo	0,84	1,67	3,34
NETO PLAČA	595,52	1.097,24	2.002,83
SOCIALNI PRISPEVKI - delodajalec	135,69	268,79	537,58
Prispevek za pokojninsko in invalidsko zavarovanje	74,59	147,75	295,50
Prispevek za zdravstveno zavarovanje	55,29	109,52	219,04
Prispevek za zaposlovanje	0,51	1,00	2,00
Prispevek za poškodbe pri delu	4,47	8,85	17,70
Prispevek za starševsko varstvo	0,84	1,67	3,34
SKUPNI STROŠEK DELODAJALCA	978,48	1.938,30	3.876,60
SOCIALNI PRISPEVKI - delavec in delodajalec	321,95	637,75	1.275,50
Prispevek za pokojninsko in invalidsko zavarovanje	205,22	406,52	813,05
Prispevek za zdravstveno zavarovanje	108,89	215,70	431,40

Vir: Informativni izračun na spletni strani Računovodja.com

Tabela 2: Letni prispevek delavca za dohodnino in prispevke za pokojninsko ter zdravstveno zavarovanje

v EUR	minimalna plača	povprečna plača	dvakratnik povprečne plače
DOHODNINA - akontacija	732,12	2.439,72	7.179,24
Prispevek za pokojninsko in invalidsko zavarovanje	2.462,64	4.878,24	9.756,60
Prispevek za zdravstveno zavarovanje	1306,68	2.588,40	5.176,80
SKUPAJ	4.501,44	9.906,36	22.112,64

Vir: Lastni izračun

Država na letni ravni delavcu, ki zasluži minimalno plačo, od njegovega zaslužka v obliki davkov in prispevkov za pokojninsko ter zdravstveno zavarovanje vzame 4.501 evrov, pri povprečni plači 9.906 evrov in pri dvakratniku povprečne plače kar 22.113 evrov.

2. CILJI, NAČELA IN POGLAVITNE REŠITVE PREDLOGA ZAKONA

2.1 Cilji in načela

Glavni cilj predlaganega zakona je znižanje davčne obremenitve dohodkov iz dela oziroma davčnega primeža v Sloveniji. To se lahko doseže z znižanjem stopenj v vseh dohodninskih razredih, zvišanjem splošne dohodninske olajšave in zvišanjem mej dohodninskih razredov. Z davčno razbremenitvijo dohodkov iz dela se bodo zvišale neto plače delavcev. Hkrati se bo povečala konkurenčnost slovenskega gospodarstva, zmanjšala se bo brezposelnost in tudi obseg sive ekonomije.

S predlogom zakona se ne posega v obstoječa temeljna načela veljavnega Zakona o dohodnini.

Predlog Zakona o spremembah zakona o dohodnini zasleduje načelo pravičnosti in razumne oziroma zmerne obdavčitve, ki se kaže v tem, da zavezanci niso prekomerno obremenjeni z davki, kor je sedaj to primer v Sloveniji. Pri načelu pravičnosti se sledi tako horizontalni pravičnosti (davčni zavezanci z enako plačilno sposobnostjo plačajo enak znesek davka) kot tudi vertikalni pravičnosti (zavezanci z višjo plačilno sposobnostjo plačajo več davka).

2.2. Poglavitne rešitve

Poglavitne rešitve so znižanje stopenj v vseh dohodninskih razredih za 2 odstotni točki, zvišanje splošne dohodninske olajšave na 3.500 evrov in zvišanje mej dohodninskih razredov za 2.000 evrov. Znižanje stopenj v vseh dohodninskih razredih za 2 odstotni točki bi za delavca s povprečno plačo pomenilo v povprečju okoli 21 evrov višjo mesečno neto plačo. Zvišanje splošne olajšave s sedanjih 3.302 evrov na 3.500 evrov za delavca s povprečno plačo pomeni zvišanje mesečne neto plače za okoli 5 evrov. Zvišanje mej dohodninskih razredov za 2.000 evrov pa bi za delavca s povprečno plačo pomenilo okoli 19 evrov višjo neto mesečno plačo. Z znižanjem dohodninskih stopenj, zvišanjem splošne olajšave in zvišanjem mej dohodninskih razredov bi tako delavec s povprečno plačo dobil okoli 45 evrov več na mesec, kar bi na letni ravni zanj pomenilo okoli 540 evrov več dohodka. Delavcu z dvakratnikom povprečne plače bi znižanje stopenj v vseh dohodninskih razredih za 2 odstotni točki prineslo okoli 47 evrov višjo neto mesečno plačo. Povišanje splošne olajšave iz sedanjih 3.302 evrov na 3.500 evrov bi mu prineslo dodatno višjo mesečno neto plačo v višini okoli 6 evrov. Zvišanje mej dohodninskih razredov za 2.000 evrov pa bi za delavca z dvakratnikom povprečne plače pomenilo še okoli 36 evrov višjo neto mesečno plačo. Skupaj bi tako delavec z dvakratnikom povprečne plače dobil mesečno več okoli 89 evrov, kar bi mu na letni ravni prineslo okoli 1.068 evrov več dohodka.

3. OCENA FINANČNIH POSLEDIC PREDLOGA ZAKONA ZA DRŽAVNI PRORAČUN IN DRUGA JAVNA FINANČNA SREDSTVA TER DRUGE POSLEDICE, KI JIH BO IMEL SPREJEM ZAKONA

Predlagatelji zakona smo že decembra 2017 vložili novelo Zakona o dohodnini, v kateri smo predlagali znižanje stopenj v vseh dohodninskih razredih za 2 odstotni točki in zvišanje splošne dohodninske olajšave na 3.500 evrov. Takratna vlada in koalicija sta novelo Zakona o dohodnini zavrnila. Vlada je takrat v svojem mnenju ocenila, da bi predlagani rešitvi povišanja splošne olajšave na 3.500 evrov in znižanja stopenj v vseh dohodninskih razredih za 2 odstotni točki pomenili, ob upoštevanju podatkov odmere dohodnine za leto 2015 in ob nespremenjeni višini dohodkov, izpad prihodkov v državnem proračunu za okoli 200 milijonov evrov; pri tem bi le

znižanje vseh dohodninskih stopenj za 2 odstotni točki pomenilo izpad v višini 170 milijonov evrov, povišanje le splošne olajšave pa bi pomenilo izpad v višini 34 milijonov evrov. Zvišanje mej dohodninskih razredov za 2.000 evrov, pa bi po naši oceni povzročilo letni izpad prihodkov v državnem proračunu v višini okoli 150 milijonov evrov. Vendar pa ocenjujemo, da bo dejanski izpad prihodkov za državni proračun bistveno manjši oziroma ga sploh ne bo, saj se bo večina zvišanj neto plač delavcev prelila v potrošnjo, preko potrošnje oziroma večjih prihodkov iz naslova davka na dodano vrednost (DDV), pa se bo izničil učinek znižanja dohodninskih stopenj, zvišanja splošne dohodninske olajšave in dviga mej dohodninskih razredov.

Zakon nima posledic na druga javna finančna sredstva.

4. NAVEDBA, DA SO SREDSTVA ZA IZVAJANJE ZAKONA V DRŽAVNEM PRORAČUNU ZAGOTOVLJENA, ČE PREDLOG ZAKONA PREDVIDEVA PORABO PRORAČUNSKIH SREDSTEV V OBDOBJU, ZA KATERO JE BIL DRŽAVNI PRORAČUN ŽE SPREJET

Zakon ne predvideva dodatnih proračunskih sredstev za izvedbo zakona.

5. PRIKAZ UREDITVE V DRUGIH PRAVNIH SISTEMIH IN PRILAGOJENOST PREDLAGANE UREDITVE PRAVU EVROPSKE UNIJE

5.1. Prilagojenost predlagane ureditve pravu Evropske unije

V pravnem redu Evropske unije na področju obdavčevanja dohodkov fizičnih oseb ni posebnih usklajevalnih pravil, zato se obdavčevanje dohodkov fizičnih oseb ne usklajuje s pravnim redom Evropske unije. Države članice EU svobodno oblikujejo sisteme obdavčevanja dohodkov fizičnih oseb, pri čemer morajo zagotavljati združljivost nacionalne zakonodaje s Pogodbo o delovanju Evropske unije. Tudi določitev praga od katerega se šteje gospodinjstvo kot kmečko gospodinjstvo ni predmet usklajevanja z zakonodajo Evropske unije.

5.2. Prikaz ureditve v drugih pravnih sistemih

Avstrija

Avstrija je v letu 2015 pripravila davčno reformo in spremenila dohodninsko lestvico. Tako so leta 2016 povečali število dohodninskih razredov, in sicer s štiri (1. davčni razred z 0 % mejno stopnjo, nato razreda z mejnima stopnjama 36,5 %, 43,2 % in zadnji razred z mejno stopnjo 50 %) na sedem. Spodnji davčni razred je še vedno ničti razred, nato pa so davčni razredi z mejnimi stopnjami 25 %, 35 %, 42 %, 48 %, 50 % in zadnji davčni razred z mejno stopnjo 55 %. Nični razred se nanaša na obdavčljivi dohodek do 11.000 evrov kot pred reformo, medtem ko se v splošnem znižujejo mejne davčne stopnje glede na obdavčljivi dohodek, razen za zelo visoke obdavčljive dohodke (nad 1 milijon evrov) v najvišjem razredu. Za obdavčljivi dohodek do 18.000 evrov je stopnja 25 %, za obdavčljivi dohodek do 31.000 evrov je stopnja 35 %, za obdavčljivi dohodek do 60.000 evrov je stopnja 42 %, za obdavčljivi dohodek do 90.000 evrov je stopnja 48 %, za obdavčljivi dohodek nad 90.000 evrov je stopnja 50 % in za obdavčljiv dohodek nad en milijon evrov je stopnja 55 %.

a) Zmanjšanje davčne osnove

Stroški, nastali pri pridobivanju in ohranjanju dohodka, se lahko odštejejo pri relevantni skupini dohodka. Posledično se izgube, nastale v katerikoli skupini, posebni izdatki, izredni odhodki, določena izvzeta in olajšave, odštejejo pri ugotavljanju skupnega obdavčljivega dohodka. Določene skupine zavezancev, ki dosegajo dohodek iz zaposlitve, se lahko odločijo za pavšalne stroške namesto dejanskih. Pavšalni stroški se izračunajo kot procent od bruto dohodka, brez plačil z ugodnejšo obravnavo, kot npr. regres za dopust in božičnica.

Priznajo se naslednje standardne olajšave za morebitno nastale stroške:

- 132 evrov za stroške, povezane z dohodkom, ugotovljenim po neto-dohodkovni metodi; če so dejanski stroški višji, se lahko uveljavljajo; in
- poleg prevoznega davčnega odbitka, olajšava za stroške prevoza na delo, če je od doma do delovnega mesta več kot 20 km. Ta olajšava se giblje od 450 evrov do 1.332 evrov, odvisno od razdalje. Kadar javni prevoz ni mogoč ali smiseln, se prizna olajšava (namesto zgornje olajšave) za potovanje preko 2 km; ta olajšava se giblje od 243 evrov do 2.421 evrov, odvisno od razdalje. V nobenem primeru ni možno uveljavljati dejanskih stroškov.

Plačila obresti, premije za življenjsko zavarovanje in nabavni stroški novo izdanih deležev rezidenčnih družb se priznajo kot posebni izdatki do določenih višin.

Zdravstveni stroški in stroški izobraževanja se priznajo samo, če tvorijo izredno breme za zavezanca. Znesek priznanih stroškov je odvisen od dohodka zavezanca. Izdatki za poklicno usposabljanje otroka zunaj kraja prebivališča, se vedno priznajo v fiksnem znesku 110 evrov na mesec.

b) Osebne olajšave

Posebni osebni olajšav, ki se odštejejo od zavezančevega dohodka, ni.

c) Zmanjšanje davka

Poročen zavezanec je upravičen do posebnega zmanjšanja davka kot nosilec gospodinjstva v višini 364 evrov, če zakončev dohodek ne presega 2.200 evrov. Limit za zakončev dohodek znaša za gospodinjstvo z vsaj enim otrokom 6.600 evrov. Zmanjšanje davka se prizna tudi samohranilcu/-lki, če njihovo dohodek ne presega 6.600 evrov. Zmanjšanje davka za gospodinjstvo znaša 494 evrov (en otrok), 669 evrov (dva otroka) in 220 evrov (za vsakega dodatnega otroka). Zavezanec, ki prejema oproščene otroške dodatke po zakonu o izenačevanju družin, je dodatno upravičen do letnega zmanjšanja davka v višini 610,80 evrov za vsakega otroka. Osebe, ki dosegajo dohodek iz zaposlitve, so upravičene do zmanjšanja davka v višini 54 evrov in do zmanjšanja davka iz naslova prevoza na delo in z dela v višini 291 evrov.

Tudi upokojencem se prizna posebno zmanjšanje davka v višini 400 evrov. Upokojenci niso upravičeni do olajšave v višini 132 evrov za izdatke, povezane z zaposlitvijo. Zmanjšanje davka se postopno znižuje pri pokojninah v višini od 17.000 evrov do 25.000 evrov.

Načeloma so v Avstriji dohodki fizičnih oseb od kmetijske dejavnosti obdavčeni na podlagi pavšalne davčne osnove, ki je določena na podlagi vrednotenja zemljišč oziroma kmetijskega gospodarstva (enotna vrednost). Ta sistem velja za kmetije, katerih vrednost ne presega 65.500 evrov. Praviloma ima kmetijsko gospodarstvo enega zavezanca, če pa gre za solastništvo med družinskimi člani, zakon omogoča tudi delitev vrednosti na več solastnikov. Kmečka gospodarstva, ki presegajo to vrednost na zavezanca, vendar ne presegajo vrednosti 150.000 evrov, lahko davčno osnovo ugotavljajo z enostavnim knjigovodstvom. Za vsa kmečka gospodarstva, katerih enotna vrednost presega zgornji prag, pa veljajo enaka pravila kot za druge dejavnosti in obveznost vodenja popolnega knjigovodstva.

Italija

Italija ima progresivno davčno lestvico od leta 2007. Imajo pet davčnih razredov, in sicer z mejnimi stopnjami 23 %, 27 %, 38 %, 41 % in 43 %. Do 15.000 evrov dohodka je stopnja 23 %, do 28.000 evrov dohodka je stopnja 27 %, do 55.000 evrov dohodka je stopnja 38 %, do 75.000 evrov dohodka je stopnja 41 % in nad 75.000 evrov dohodka je stopnja 43 %. Navedene mejne davčne stopnje so povečane z regionalnimi davki, ki se gibljejo od 1,23 % do 3,33 %. Nadalje so lahko stopnje povečane z mestnimi in pokrajinskimi davki, ki jih določata vsako mesto in vsaka pokrajina sama v skupni stopnji do 0,9 %. Poleg tega je Italija za davčna leta 2014, 2015 in 2016 progresivno lestvico povišala za 3 % dodatnega davka, imenovanega solidarnostni prispevek za rezidente, ki presegajo 300.000 evrov letnega dohodka.

a) Zmanjšanje davčne osnove

Prizna se standardno zmanjšanje davčne osnove (t.i. neobdavčeni del) v višini 3.000 evrov. To zmanjšanje se poveča v primeru dohodka iz poklicne dejavnosti na 4.500 evrov, v primeru pokojnin na 7.000 evrov ter v primeru dohodka iz zaposlitve na 7.500 evrov. Če je zavezanec dosegel več kot eno vrsto dohodka, se različni zneski ne seštevajo. Dejansko se zmanjšanje davčne osnove zmanjšuje s povečevanjem zneska dohodka. Priznani znesek zmanjšanja se izračuna na posebej določen način.

Davčna osnova se zmanjša tudi za obvezne prispevke za socialno varnost.

b) Osebne olajšave

Osebne olajšave se priznajo na podlagi družinskih okoliščin. Zmanjšanje v višini 3.200 evrov se prizna na vzdrževanega zakonca. Zmanjšanje v višini 2.900 evrov se prizna za vsakega vzdrževanega otroka. Ta olajšava se poveča na 3.450 evrov za otroka, mlajšega od treh let, 3.700 evrov za invalidnega otroka ter na 3.200 evrov (samo za prvega otroka) za samohranilce. Vsa navedena zmanjšanja se priznajo pod pogojem, da zakonec in otroci nimajo lastnega dohodka, ki bi skupaj letno presegal 2.840,51 evrov pred uporabo osebnih olajšav. Zmanjšanje se izračuna na posebej določen način.

c) Zmanjšanje davka

Prizna se zmanjšanje davka v višini 19% določenih osebnih izdatkov, vključno z:

- izdatki za operacije, medicinske specialiste in zobne proteze in sicer za znesek, ki presega 129,11 evrov;
- obrestmi na hipotekarna posojila za bivališča v katerih biva lastnik in sicer največ do 686,89 evrov;
- premijami za zasebno življenjsko in zdravstveno zavarovanje in sicer največ do 245,32 evrov; in
- izdatki za srednjo in univerzitetno izobraževanje, ki ne presegajo zneska državnih šolnin.

V Italiji so vsi dohodki fizičnih oseb od kmetijske dejavnosti obdavčeni na podlagi pavšalne ocene dohodka kmetije, ki je določena na podlagi vrednosti zemljišč glede na proizvodni potencial in dejansko rabo (neke vrste katastrski dohodek). Kmetija se za davčne namene oblikuje tako, da se ji dodeli davčna številka. Podatki o zemljiščih in o kmetijah se vodijo v zemljiškem katastru, ki je evidenca Ministrstva za finance. Lastniki zemljišč morajo tudi po davčnih predpisih redno sproti poročati o spremembah rabe. Zavezanec za davek od dohodka kmetije je nosilec davčne številke, torej nosilec dejavnosti na kmetiji. Pogoj za pridobitev davčne številke je, da nosilcu dohodek iz kmetijske dejavnosti predstavlja vsaj eno četrtno oziroma polovico dohodka. Za zemljišča izven kmetij se davek odmerja po parcelah.

Dohodek od kmetijskih zemljišč se za odmero davka od dohodka deli na dva dela in sicer na posestniški dohodek in kmetijski dohodek. Prvi se praviloma pripíše lastniku zemljišča, drugemu

pa osebi, ki zemljišče dejansko uporablja. Delitev razlagajo z izhodiščem, da se lastniku na ta način pripiše dohodek od rente na zemljišče, uporabniku pa dohodek iz pridelave. Če sta lastnik in uporabnik ista oseba, se v njegovo davčno osnovo vštejeta oba dohodka.

Hrvaška

Hrvaška ima tri davčne razrede, in sicer z mejnimi stopnjami 12 %, 25 % in 40 %. Do 26.000 hrvaških kun (v nadaljnjem besedilu: HRK) obdavčljivega dohodka je stopnja 12 %, do 158.400 HRK obdavčljivega dohodka je stopnja 25 % in nad 158.400 HRK obdavčljivega dohodka je stopnja 40 %. Poleg tega nekatera mesta naložijo dodatni davek na dohodek. Stopnje dodatnega davka določijo lokalne oblasti v stopnjah 10 %, 12 %, 15 % ali 18 %. Občine lahko določijo stopnjo, ki ne sme biti višja od 10 %. Mesto z manj kot 30.000 prebivalcev lahko določi stopnjo, ki ne sme biti višja od 12 %. Mesto z več kot 30.000 prebivalcev lahko določi stopnjo, ki ne sme biti višja od 15 %. Glavno mesto Zagreb lahko določi stopnjo, ki ne sme biti višja od 18 %. Zdaj najvišja stopnja dodatnega davka, ki ga naložijo mesta, je 18 % in se uporablja za mesto Zagreb.

Splošna olajšava za rezidente Hrvaške znaša 2.600 HRK na mesec. Za upokojence znaša splošna olajšava 3.800 HRK na mesec. Osebam, ki živijo na področjih posebnega nacionalnega pomena in gorskih ter hribovitih področjih se splošna olajšava poveča na:

- 3.500 HRK za rezidente, ki živijo na področjih posebne državne skrbi, ki so kvalificirane s kategorijo I in
- 3.000 HRK za rezidente, ki živijo na področjih posebne državne skrbi, ki so kvalificirane s kategorijo II.

Rezidentom se prizna dodatna mesečna olajšava v višini:

- 50% splošne olajšave, če vzdržujejo zakonca ali drugega ožjega družinskega člana;
- 50% splošne olajšave za prvega otroka, 70% za drugega otroka, 100% za tretjega otroka, 140% za četrtega otroka in vse do 700% za enajstega otroka;
- 30% splošne olajšave za vsakega invalidnega družinskega člana oziroma otroka;
- 100% splošne olajšave za vsakega invalidnega družinskega člana oziroma otroka, ki jim je priznana 100% invalidnostjo oziroma, če je potrebna pomoč in nega s strani druge osebe oziroma oseb.

Finska

Po zakonu davku od dohodka iz kmetijstva in gozdarstva je dohodek iz kmetijstva opredeljen kot dohodek iz kmetovanja, vključno s pomožnimi dejavnostmi, ki ne predstavljajo samostojne dejavnosti. Ta zakon sledi določbam zakona o davku od dohodka iz dejavnosti, saj določa pravila za izračun dejanskega neto dohodka. Določbe, ki določajo kmetijski dohodek, pa vendar ne sledijo popolnoma določbam, ki določajo neto dohodek iz dejavnosti. Primeroma se kmet ne obdavči od vrednosti kmetijskih proizvodov, ki jih porabi sam z družino. Časovno upoštevanje dohodka in izdatkov temelji na plačani realizaciji.

6. DRUGE POSLEDICE, KI JIH BO IMEL SPREJEM ZAKONA

S sprejemom predlaganih rešitev se bo spodbudilo potrošnjo, kar bo ugodno vplivalo na gospodarsko rast ter konkurenčnost slovenskega gospodarstva in s tem v končni fazi tudi na prihodke v državnem proračunu.

II. BESEDILO ČLENOV

1. člen

V Zakonu o dohodnini (Uradni list RS, št. 13/11 – uradno prečiščeno besedilo, 9/12 – odl. US, 24/12, 30/12, 40/12 – ZUJF, 75/12, 94/12, 52/13 – odl. US, 96/13, 29/14 – odl. US, 50/14, 23/15, 55/15, 63/16 in 69/17) se v prvem odstavku 111. člena se številka »3.302,70« nadomesti s številko »3.500,00«.

2. člen

Prvi odstavek 122. člena se spremeni tako, da se glasi:

»(1) Stopnje dohodnine za davčno leto so:

Če znaša neto letna osnova v €		znaša dohodnina v €				
Nad	do					
	10.021,34			14%		
10.021,34	22.400,00	1.402,99	+	25%	nad	10.021,34
22.400,00	50.000,00	4.497,65	+	32%	nad	22.400,00
50.000,00	72.907,20	13.329,65	+	37%	nad	50.000,00
72.907,20		21.805,31	+	48%	nad	72.907,20

KONČNA DOLOČBA

3. člen

Ta zakon začne veljati petnajsti dan po objavi v Uradnem listu Republike Slovenije, uporabljati pa se začne 1. januarja 2019.

III. OBRAZLOŽITEV PO ČLENIH

K 1. ČLENU

Člen določa zvišanje splošne olajšave iz 3.302,70 evra na 3.500,00 evrov. S tem se davčno razbremenjujejo dohodki iz dela, kar bo povzročilo zvišanje neto plač delavcev. Hkrati se bo povečala konkurenčnost slovenskega gospodarstva, zmanjšala se bo brezposelnost in tudi obseg sive ekonomije.

K 2. ČLENU

Člen določa znižanje stopenj v vseh dohodninskih razredih za 2 odstotni točki in zvišanje mej vseh dohodninskih razredov za 2.000 evrov. Tudi ta ukrep pomeni davčno razbremenitev dohodkov iz dela, kar bo povzročilo zvišanje neto plač delavcev. Hkrati se bo povečala konkurenčnost slovenskega gospodarstva, zmanjšala se bo brezposelnost in tudi obseg sive ekonomije.

K 3. ČLENU

Člen določa splošen vacatio legis in datum začetka uporabe, ki je 1. januar 2018.

IV. BESEDILO ČLENOV, KI SE SPREMINJATA:

111. člen
(splošna olajšava)

(1) Vsakemu rezidentu se prizna zmanjšanje letne davčne osnove v višini 3.302,70 eurov letno, pod pogojem, da drug rezident za njega ne uveljavlja posebne olajšave za vzdrževanega družinskega člana.

(2) Poleg olajšave, določene v prvem odstavku tega člena, se rezidentu, katerega skupni dohodek iz naslova dohodka iz zaposlitve, dohodka iz dejavnosti, razen dohodka iz dejavnosti, če se davčna osnova od tega dohodka ugotavlja na podlagi dejanskih prihodkov in normiranih odhodkov, dohodka iz osnovne kmetijske in osnovne gozdarske dejavnosti in prenosa premoženjske pravice ter drugih dohodkov – razen dohodka, ki je oproščen plačila dohodnine oziroma se ne všteva v davčno osnovo – v letu, za katero se odmerja dohodnina, ne presega 11.166,37 eurov, prizna zmanjšanje letne davčne osnove v višini 3.217,12 eurov letno.

(3) Poleg olajšave, določene v prvem odstavku tega člena, se rezidentu, katerega skupni dohodek iz naslova dohodka iz zaposlitve, dohodka iz dejavnosti, razen dohodka iz dejavnosti, če se davčna osnova od tega dohodka ugotavlja na podlagi dejanskih prihodkov in normiranih odhodkov, dohodka iz osnovne kmetijske in osnovne gozdarske dejavnosti in prenosa premoženjske pravice ter drugih dohodkov – razen dohodka, ki je oproščen plačila dohodnine oziroma se ne všteva v davčno osnovo – v letu, za katero se odmerja dohodnina, presega 11.166,37 eurov in ne presega 12.570,89 eurov, prizna zmanjšanje letne davčne osnove v višini 1.115,94 eurov letno.

(4) Za dohodek iz dejavnosti iz drugega in tretjega odstavka tega člena se šteje dobiček, v katerem niso upoštevani obračunani prispevki za obvezno zavarovanje ter znižanje in povečanje davčne osnove, razen razlike v obrestih.

(5) Glede uskladitve in načina objave zneskov skupnega dohodka, ki so določeni v drugem in tretjem odstavku tega člena, se uporablja 118. člen tega zakona.

122. člen
(stopnje dohodnine)

(1) Stopnje dohodnine za davčno leto so:

Če znaša neto letna osnova v €		znaša dohodnina v €				
Nad	do					
	8.021,34			16%		
8.021,34	20.400,00	1.283,41	+	27%	nad	8.021,34
20.400,00	48.000,00	4.625,65	+	34%	nad	20.400,00
48.000,00	70.907,20	14.009,65	+	39%	nad	48.000,00
70.907,20		22.943,46	+	50%	nad	70.907,20

(2) Z zakonom, ki ureja izvrševanje proračuna, se lahko, upoštevaje cilje ekonomske politike vlade, določi koeficient, s katerim se uskladijo zneski neto letnih davčnih osnov iz prvega odstavka tega člena; temu ustrezno se zneski dohodnine izračunajo. Navedeni koeficient se mora določiti, če koeficient rasti cen življenjskih potrebščin v Sloveniji za mesec avgust tekočega leta v primerjavi z mesecem avgustom prejšnjega leta, po podatkih Statističnega urada Republike Slovenije, preseže 1,03.

(3) Zneske iz drugega odstavka tega člena določi minister, pristojen za finance, najpozneje v decembru tekočega leta za naslednje leto, če je z zakonom o izvrševanju proračuna za naslednje leto določena uskladitev.